

TiGy

Jaro 2026

ÚVODNÍ SLOVO

Milí čtenáři,

s koncem školního roku a očekávaným příchodem léta se vracíme i my s novým vydáním *TiGy*. Jak už jste si nejspíš stihli všimnout, formát našeho časopisu se výrazně změnil – za to vděčíme spolku SPRGT, z.s., který nám poskytl finanční podporu na kvalitnější tisk. Tímto celému spolku moc děkujeme a těšíme se na další spolupráci.

I přesto, že se v minulém čísle objevila chyba v grafice, jsme od Vás dostali mnoho pozitivních reakcí, za které jsme moc vděční. Každá stránka je ručně malovaná a zabírá našim grafikům spoustu času. Jelikož máme nyní možnost vydávat všechna čísla barevně, budeme v tomto designu pokračovat. Doufáme tedy, že se Vám nové vydání zalíbí, přejeme příjemné čtení!

Za redakční tým

Kája

OBSAH

Rubrika: Próza a poezie studentů.....	4
Jednorožec.....	4
Život je hra.....	5
Snění.....	6
Plný kufr.....	7
Rubrika: Okénko kuriozit.....	8
(Ne)obvyklí domácí mazlíčci.....	8
Terčín sportovní svět.....	11
Rubrika: Školní i mimoškolní aktivity studentů.....	13
Studentský walkout trochu jinak.....	13
Praha očima druháků v satirickém pojetí.....	16
Rubrika: Rozhovory.....	18
Jan Ludvík Nečasal.....	18
Změny ve školní jídelně.....	20
PERLIČKY.....	22

Rubrika: Próza a poezie studentů

Jednorožec

Jednorožec je bílý

svaly plné síly.

Jen před pannou se schýlí

jí z rukou slupne býlí.

Přemožen pouze pannou

dívčenkou nevydanou

tu muži kruhem vstanou.

Zajato, zabito, vyvrhnuo zvíře

roh, kopyto svařeny v zázračné čmýře.

Čistota prospěšnou.

Stella

Snění

Zvoní,

konec hodiny.

Ráno nebo v době svačiny?

Červené tváře, ale ty furt sníš.

Mlha a prázdný pohled,

je to zvonek, nebo zpráva?

Mlha a prázdný pohled,

možná je to jen hloupá představa.

Dopoledne hodina druhá,

ráno už uteklo.

Prej, že teď budu hodná,

asi se mi zastesklo.

Graf funkce lineární,

prázdně koukáš do toho papíru.

V hlavě ten úsměv známý

a tři tóny klavíru.

Tik tak tik tak,

uvidíme se snad pak?

Anonym

Plný kufr

*Tam, kde stále dětský
smích a prolínavý štěkot
psa zaslechnout lze.*

*Kde letité jabloně
obrustávají smetankou či
pýrem k nebi tyčí se
a rozpínají kořeny pro
vláhu z nouze.*

*Kde na plotně z hrnce
vůně polévky line se
a vánek stránky knihy co
blízko oknu leží obrací.*

*Kde vždy hřejivá deka pro
mne najde se
a doposud mou hlavou
sny se v noci potácí.*

*Tam domov je v mém
srdci.*

*Tak proč máma naše věci
do kufru hází?*

Emma Veselá

*Tam v pokoji se zlatavým slunce svitem
a borového lesa, jež mlha lemují obrazem, pískovým
kobercem, popelavým křeslem,
a možná že i stolem, kterému rožek chybí,
stejně jako mému srdci dodržené sliby.
Už i můj kufr se oblečením plní.*

*Tam, kde řada růží nastavuje v ulic květ
a lesku brány už ubírá na množství rez.
Kde raději bych v nemoci ležela než vládnout v celý svět.
Však kufr k prahu tiše kladu, zatajená pěst,
už času mému kladena mez.*

*Slza po líčku se mi kutálí a já kráčím,
vstříc té naší rezavé brance,
plný kufr v ruce,
vzdaluji se od tebe.*

Bud' s bohem, můj starý domove.

Rubrika: Okénko kuriozit

(Ne)obvyklí domácí mazlíčci

Máte doma kočku, psa nebo rybičky? Oproti těmto mazlíkům je to teda pěkná nuda.

Možností, jaké zvíře si pořídit, je spousta. Teoreticky můžete vlastnit cokoliv, klidně si kupte lva, pokud chcete (tedy spíš, jestli vám ho někdo vůbec prodá) nebo pro pravé milovníky nebezpečných zvířat je tu třeba čtyřhranka smrtelná (ta nejedovatější medúza).

Hele, ale neberte to, jako že vám radím, jak si koupit to nejnebezpečnější zvíře, co jde.

Já se ale budu radši držet těch zvířat, které můžete mít i v bytě nebo těch, která se vám nezakousnou do krku, když se k nim otočíte zády.

Zároveň nejsou také tak běžná jako třeba křečci – ale nic proti křečkům.

Jako první zvíře na tomto seznamu je skákavka druhu **Maratus volans** (též paví pavouk). Dočetla jsem se o skákavkách z jednoho časopisu, kde na titulku psali: *Bojíte se pavouků? Chovatelka pomáhá lidem překonat strach z pavouků.* To mě fakt zaujalo, že by to bylo opravdu možné? Nebudete mi to věřit, ale fakt to zabralo, já mám z pavouků chronickou hrůzu, ale z této skákavky ne. Myslím, že každý z vás už někdy viděl tohoto tvorečka, jak provádí svůj „svědčící tanec“.

Info: původem z Austrálie, jedovatí (jejich jed člověku ale neublíží), ke kousnutí dochází vzácně (jen pokud je silně ohrožujete na životě), žijí až 2 roky, nestaví pavučiny

Potrava: živý hmyz

Cena: 200–300 Kč (skákavka paví není moc častá, dostupnější je jí podobná – královská)

Náročnost: velmi nenáročná, i pro začátečníky 2,5/10

Zajímavost: při teplotě nad 32 stupňů se bohužel upeče, veselé (alespoň na pohled), skvělý zrak, nejroztomilejší pavouci

Druhým zvířetem, které na tomto seznamu určitě nesmí chybět, jsou **mini prasátka**.

Prostě si představte, že si koupíte malinkaté prasátko nebo že si pořídíte malinkaté prasátko a ono Vám malinko nakyne a nevíte, jestli máte dost silnou podlahu, aby se náhodou nepropadlo

k sousedům. No, tak jako tak jsou strašně inteligentní,

a dokonce s ním může vyjít i do ulic, i když sousedům asi vypadnou z toho pohledu oči.

Info: v dospělosti by měla vážit 15 kg, žijí 15–20 let, velmi přátelská a samozřejmě velmi chytrá a také velmi žravá (zkráceně sežerou, co uvidí)

Potrava: všežravci, tzn. granule, zelenina, ovoce, tráva, maso – pokud jim chcete přilepšit

Cena: 500–5000 Kč

Náročnost: 6/10 (nejsou náročná na potravu, ale na péči o ně)

Zajímavost: mini prasátka začali šlechtit v USA, (pěstují tu tzv. teacup pigs, která v dospělosti váží pouze pár kilo a vejdou se opravdu i do většího šálku na čaj. Není to však levná záležitost tyhle stojí totiž 70 000 Kč–90 000 Kč, navíc je v Evropě určitě nenajdeme.

Třetím zvířetem na mém seznamu jsou **strašilky/lupenitky** – dobře, je to už trošku okoukané, ale jsou jako dělané pro toho, kdo se nemůže starat o časově náročné zvíře, a přece jenom by si přál mít nějaké zvíře.

Info: dožívají se 5 měsíců – 2 roky (rychle se ale množí, takže si ani nevšimnete, že vám nějaká bude chybět)

Potrava: ostružiník – hlavně listy (lze ho najít i v zimě – to je plus, stačí jim 3x týdně dát novou větvičku), maliník ale četla jsem, že některé si debužírovaly i na břečťanu. Pravidelně je rosí vodou.

Cena: 5 (vajíčka) – 120 Kč (dospělci stojí prostě víc)

Náročnost: 1/10

Zajímavost: samičky často kladou vajíčka bez samečků; pokud nemají dostatek potravy nebo jsou v příliš malém teráriu, mají sklony ke kanibalismu – okusují se se sousedkami.

Čtvrtým zvířetem jsou **dikobrazi** – k nim mám dobrou historku.

Byla jsem na prázdninách na Vysočině, právě v tu dobu ze Šiklova mlýna (cca 10 km odtamtud) jeden dikobraz utekl a doběhl až k domu jedné mé kamarádky. Schoval se tam do takové velké trubky na odvod vody. Po dva týdny ho nikdo za žádnou cenu nemohl dostat ven, nic na něj prostě nezabíralo. Byl tam cca ty 2 týdny, než vystrčil čumák a jeho majitelé ho chytili. Ale za ty 2 týdny si ho tam užili až moc, protože za dobu jeho pobytu jim ho chodili krmit. Musím ale ještě říct, že ten dikobraz si debužíroval víc než kdokoliv (pořád plná miska žrádla, a dokonce mu tam házeli i jahody ze zahrady.

Do pětice všeho dobrého tu jsou **vakoveverky létavé**. Podle mě už k nim není nic víc co psát, komu by se prostě nelíbilo mít doma malého chlupatého plyšáčka, který vám „poletuje“ obývánkem?

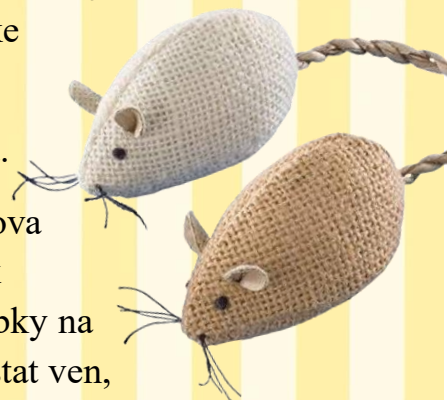
Info: původem z Austrálie, dost společenské (chov minimálně v páru), žijí až 12 let, extrémně citlivé na chemikálie, rychle se množí, velmi mazlivé – ale nepočítejte s tím, že je budete mazlit jako psa,

Potrava: všežravé, avšak náročné – hmyz (mouční červy, cvrčci), ovoce, zelenina, kapsičky pro kočky, speciální krmiva pro vakoveverky, vitamíny; v přírodě jí nektar

Cena: 2500–6000 Kč

Náročnost: 8/10 – velmi náročné (specifická strava; aktivní hlavně v noci; velká voliéra

Terka

Terčín sportovní svět

Už jste určitě slyšeli o tenisu, baseballu nebo raketbalu, a pokud říkáte, že ne, tak to vám stejně nevěřím. Ale já se nemám v plánu zabývat těmito oblíbenými, ale častými sporty. Já se chci podívat na jejich bratránka z třetího kolene jejich prarčetina bratra, který co do zajímavosti toho má nabídnout opravdu mnoho, a vsadím se, že jste o něm určitě ještě neslyšeli. Možná zprvu ani nebudete vědět, jak to vůbec vyslovit. Musím se vám ale přiznat, že když jsem viděla, jak se tento sport hraje, musela jsem se až usmát (i když neprávem), protože je to opravdu velmi zvláštní sport.

Tímto sportem je **baskická pelota (či častěji pelota Jai Alai)**

Základní informace:

- Druh tenisové hry, **mnoho variant** (liši se používanými „odpalnými nástroji“ – Míček hráči odráží buď holýma rukama = pelota Jai Alai, dřevěnými raketami nebo speciálními raketami zvanými *putta*, což jsou zakřivené proutěné košíky připoutané k zápěstí a předloktí, kterými chytají ty míčky a zároveň je tím zase rychle pinkají pryč). Dále se liší i velikostí míčků a typem a velikostí hracího kurtu
- Hráči proti sobě hrají **dvouhru** (1 na 1), **čtyřhru** (2 na 2) či 3 na 3; vždy je cílem získat určitý počet bodů (záleží na typu hry – někdy stačí 7 jindy i 25 bodů). Body získají, pokud je:
 1. **Chyba při chycení:** Soupeř nezachytí míček přímo ze vzduchu nebo po prvním odrazu od země
 2. **Chyba při odpalu:** Soupeř nevrátí míček proti protější (čelní) zdi
 3. **Míček mimo hru:** Soupeř odpálí míček do zakázaného prostoru (out)
 4. **Držení míčku:** Hráč musí míček v tom košíku zachytit a okamžitě plynulým pohybem vymrštít zpět

Nejrychlejší míčová hra světa – míčky tu létají rychlostí kolem 200 km/h, jsou ale známy případy, kdy ten malej mičuda nabral rychlost i přes 300 km/h

Vznik: ve 13. století v Baskicku (Španělsko), historicky podobně hraná už byla i ve starověkém Řecku

- V roce 1900 se pelota objevila na pařížských letních **olympijských hrách** (poté ještě čtyřikrát – naposledy v roce 1992)

Princip dnešní peloty

= má tedy bezpočet variací, ta nejznámější a nejpoužívanější, pelota **Jai Alai** se hraje z principu takto:

- **Hráči posílají míč sem a tam** (odráží míček o zeď), míček se může dotknout jenom jednou země a poté se musí odehrát. Hraje obvykle 8 hráčů nebo 8 dvojic. Na kurtu jsou vždy jen dva týmy. Vítěz hry získá bod a zůstává na kurtu – přijde proti němu další dvojice.
- Hráč získává bod, pokud jeho soupeř není schopen míček odehrát nebo jej odpálí mimo hru
- Hráči jsou vybaveni **helmami a chrániči** (no ještě aby ne, když ten míček lítá tak rychle – ale na spoustě videích je vidět, že už to mají tak vžitě, že už na ty chrániče kašlou)
- Míček odráží holýma rukama na zeď proti nim (hřiště vypadá tak, že jsou tam 2 zdi: jedna nalevo od hráčů a jedna naproti nim – do té se trefují)
- Který tým dosáhne 7 nebo 9 bodů, vyhrává hru – hraje se obvykle na 2 hry

Závěr:

Tento sport je velmi drsný a opravdu není pro žádné citlivky. Existují i případy, kdy po hře museli hráče ze hřiště odvézt do nemocnice a hráči bojovali ne o výhru, ale o život. No, ale i přes tohle musím říct, že mě pelota teda příjemně překvapila. Doufám, že si získala i vás. Je to přece jenom velmi nevšední sport, a pokud vás zaujal, vyhledejte si nějaké video, kde pelotu hrají, a věřte mi, že nebudete litovat. Ve světě není tak známá jako třeba fotbal nebo hokej ale určitě si našla své místo a určitě bude dál prosperovat doma v Baskicku, kde ji děti hrají jen tak na ulici.

Tak co, troufli byste si zahrát tuto zajímavou a výjimečnou hru? Pelotě zdar!

Terka

Rubrika: Školní i mimoškolní aktivity studentů

Studentský walkout trochu jinak

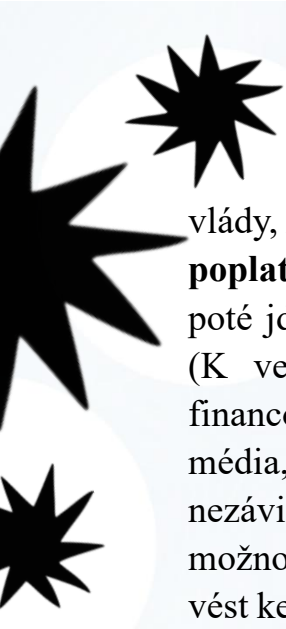
Podobně jako studenti z více než 200 škol po celé České republice jsme se i my rozhodli vyjádřit svůj názor a podpořit česká veřejnoprávní média takzvaným studentským walkoutem. Co to vlastně je, jak probíhala jeho organizace u nás a jak nakonec dopadl? To všechno a více si v tomto článku rozebereme.

Tak zaprvé – co je to studentský walkout nebo walkout obecně? Doslovnou definicí je **stávka opuštěním pracoviště** nebo **protestní odchod**. Walkouty jsou tedy akce, při kterých skupina lidí, kteří sdílí pracoviště – tedy zaměstnanci nebo (a to nejčastěji) studenti, protestuje či podporuje danou myšlenku tím, že během své pracovní doby/vyučování pozastaví svou činnost, popřípadě úplně odejde. Je důležité zmínit, že tyto akce jsou čistě dobrovolné – každý účastník walkoutu jde čistě z vlastního přesvědčení. Není to žádný vynález moderní doby, tento typ akcí se pořádá po celém světě už desítky, možná i stovky let. Jako asi nejznámější příklad bych uvedla takzvané **East LA Walkouts** (také Chicano Blowouts) – sérii walkoutů organizovanou mexicko-americkými studenty, kteří prosazovali reformy nespravedlivého školního systému právě pro tuto skupinu lidí.

Celkově se jich zúčastnilo až 40 000 studentů a postupně se podařilo schválit všech 39 požadavků, které studenti předložili! Tím se Chicano Blowouts staly jedním z nejlepších příkladů, na nichž se dá ukázat, že každý hlas má hodnotu.

Proč se walkout konal, si můžete sami najít na internetu, pokusím se vám to tu ale rychle shrnout – studenti díky němu mohli vyjádřit svůj nesouhlas s návrhem

vlády, který se týká omezení a postupného zrušení takzvaných **koncesionářských poplatků**. Ty platí každá domácnost a firmy jednou za měsíc a veškerý „výdělek“ poté jde našim **veřejnoprávním médiím** – České televizi a Českému rozhlasu. (K veřejnoprávním médiím také patří Česká tisková kancelář, ta je ale financována jinak.) To z nich dělá jediná nezávislá média v naší republice – tedy média, které nemohou být zneužity politiky. Zrušení těchto poplatků by ale tuto nezávislost ohrozilo. Pokud se přestanou platit, ČT a ČRo nebudou mít jinou možnost než se stát závislými na vládních dotacích, což by velmi jednoduše mohlo vést ke snížení diverzity jejich reportáží. Samozřejmě, každá mince má dvě strany a pro spoustu lidí je věc koncesionářských poplatků nepodstatná. Někteří tvrdí, že roky nezávislosti ČT a ČRo jsou v dávné minulosti, a tudíž nezáleží na tom, jestli je platí lidé, nebo stát. Já říkám, že je na každém z nás, jaký názor si na celou věc uděláme. Důležité je, abychom ho měli.

Uspořádat takový walkout není vůbec jednoduchá věc, a to i v případě, že jste pouze zapojeni jakožto „pobočka“, a ne organizátoři celé akce. Navíc v našem případě celá myšlenka vznikla relativně pozdě – plánování začalo v neděli večer, tedy 3 dny před dnem D. Předtím, než jsme si my koordinátorky mohly začít nahlas říkat, že se walkout bude konat, bylo potřeba zajít za vedením školy a předat celý plán akce paní ředitelce. V pondělí jsme si domluvily schůzku, kde jsme celou akci prezentovaly a následně mluvily o problémech, které se s ní pojí. Hlavním bodem diskuse bylo, že je naše škola **apolitickou organizací**. Po relativně dlouhé debatě (a ještě delších emailech) jsme se nakonec byly schopny dohodnout, že se walkout odehraje před vyučováním a bude zdůrazněno, že je to **akce čistě dobrovolná, a nemá se školou nic společného**. Paní ředitelka nám navíc vyšla vstříc poskytnutím hřiště před školou, za což jí tímto mockrát děkujeme. Po potvrzení všech organizačních detailů přišla asi největší překážka – jak dostat zprávu ke všem studentům v tak krátkém časovém úseku? Prakticky celé úterý jsme tedy strávily pobíháním po škole, zvaním zaměstnanců a vytvářením pozvánek, které jsme potom rozeslaly skrz sociální sítě a doufaly, že se ke všem dostanou včas.

A jak to vlastně dopadlo? Abych byla upřímná, očekávaný počet účastníků byl odhadovaný zhruba na 15, přece jenom jsme celou akci uspořádaly hodně narychlo, a netušily, jak daleko se naše pozvánky dostaly.

Nakonec ale přišlo 76 lidí! I když se vám to možná zdá málo, pro nás je to obrovský úspěch. Po schválení jsme měly instrukce, co všechno bychom měly během akce udělat, takže jsme prostě postupovaly podle návodu. Po krátkém uvítání se přečetlo studentské prohlášení – list všech důvodů, proč podporujeme nezávislost českých veřejnoprávních médií. Následoval potlesk všem zaměstnancům ČT a ČRo za jejich každodenní práci a společné focení. Celá akce proběhla bez problémů, já tímto moc děkuju všem účastníkům, kteří během celé akce přesně následovali naše instrukce, a zajistili tak klidné a příjemné prostředí.

Závěrem je nutno říct, že i kdyby nakonec přišli 3 lidé, na důležitosti akce to nic nemění. Každý hlas se počítá a všichni bychom ho měli využívat naplno. Děkuji moc všem, kteří naši malou akci podpořili, a doufám, že už ji nikdy nebudeme muset dělat znovu.

Kája

A cartoon illustration of a sign on a wooden stick. The sign is divided into two columns. The left column contains the text 'DNES JE K OBĚDU KRUPICOVÁ A PŘESTO JSME' in blue, black, and green. The right column contains the text 'KAŠE TADY' in blue and red. The sign is held by a hand at the bottom left.

DNES JE K OBĚDU
KRUPICOVÁ KAŠE
A PŘESTO
JSME TADY

Praha očima druháků v satirickém pojetí

Vlak se rozjel a s ním i naše očekávání. Praha nás přivítala přesně tak, jak to umí a jak je o ní známo. Při příjezdu jsme se z oken kochali výhledy a již byl k doslechu ten zvláštní šum velkoměsta, které nikdy úplně nespí.

Měli jsme na vše dva dny. Zdálo se to málo a jak se ukázalo, bohužel i bylo. Každý z nás by nejraději zůstal alespoň o den déle.

Pan učitel nás vedl od jednoho místa k druhému a mezitím jsme lovili chvíle k obědu, ne vždy úspěšně. Někdo zabloudil do McDonald's, někdo objevil lepší alternativu. Pivo, jak jeden z nás moudře podotknul, je tekutý chléb, takže pohoda.

Hostel Elf nás přivítal zvenku poněkud odstrašujícím vzhledem, ale zevnitř oslnil pestrobarevnými zdmi, živostí a svým ruchem. Osm lidí na pokoji o rozměrech dvakrát pět metrů. Plechové skříně, které kdosi v půl čtvrté ráno otvíral a zavíral znovu a znovu, hledaje tričko, jež nakonec leželo pod postelí. Všichni se probudili. Tričko bylo nalezeno.

Na Vítkově, mezitím co většina obydlí ulehla ke spánku, někdo přemýšlel o životě ve čtyři ráno. Jiný si zapálil cigaretu a díval se na město. Třetí prostě byl a zkrátka oceňoval kouzlo momentu.

Národní muzeum nás zavedlo do prostor, kde architektura sama o sobě vypráví příběh. Jenže čas, věčný nepřítel každé školní exkurze, nám nedovolil zůstat déle. Divadlo na Vinohradech a Marek Brambora, Stavovské divadlo, památník Anthropoid. Někde jsme stihli vstřebat atmosféru, jinde jen přeběhnout pohledem.

A pak byly chvíle jen naše. Procházký bez plánu. Smích na rohu ulice. Ilga. Kolemjdoucí zastavující nás pro drobné či nákup předražených trdelníků.

Vrátili jsme se jiní, ne dramaticky, ale kolektiv se stmelil jednoznačně. Možná jsme domů dorazili s únavou, možná s kocovinou. Jednoduše řečeno, Praha má svůj osobitý šmrnc, buď tě pohltí, nebo tě aspoň pořádně unaví.

A to se jí povedlo.

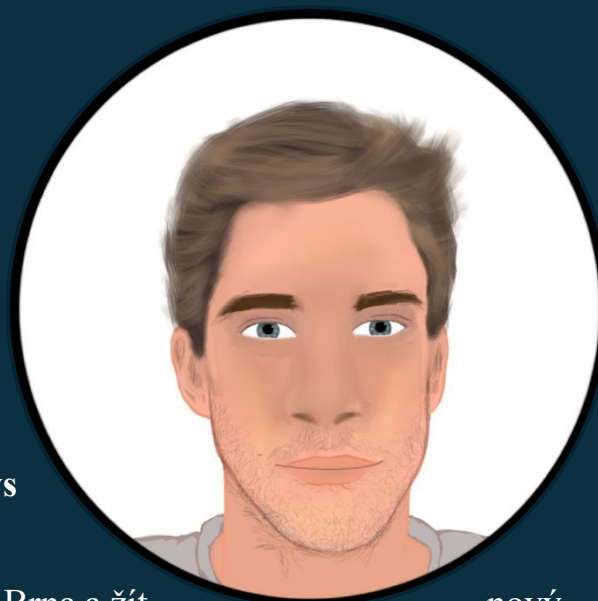
Radim Přišel

Rubrika: Rozhovory

Jan Ludvík Nečasal

Sportovec, zpěvák, král Majálesu nebo princezna Leontýnka – to vše jsou charakteristiky, jimiž lze uvést jednu z nejvýraznějších postav našeho gymnázia. I přes nabitý program si Jan Nečasal našel čas na krátký rozhovor s našim časopisem – tady je.

Pokud bys právě byl v 9. třídě, šel bys znovu na gymnázium?

Můj plán nikdy Tišnov nebyl, chtěl jsem do Brna a žít nový život, ale nebylo to možné kvůli rodinným závazkům... Teď, když se na to dívám zpětně... těžko říct, co by bylo lepší. Škola, buďme realisté, je bohužel v mnoha pohledech úzkoprsá a nerozvíjí všechny dovednosti studenta, což je škoda, přichází o mnoho cest k tomu, aby měla lepší jméno. Škola se bohužel odráží jen od úspěchů lidí z dávné historie a nedělá moc k tomu, aby vychovala nové. Abych to shrnul, tak škola žije stále v době před x lety a myslím, že je na čase se posunout v mnoha ohledech kupředu...

Co bylo během těch 4 let studia nejnáročnější?

Nejnáročnější bylo zavděčit se všem, vždy jsem se setkával s lidmi, kteří mě hatili, aniž by se mnou mluvili, šeptali si a báli se se mnou setkat, jelikož by mohli zjistit, že je to možná jinak, než slyšeli... jelikož mám raději přátele než nepřátele, tak dělám vše, abychom se alespoň pozdravili bez nenávistných pohledů, ať to stojí, co to stojí.

Na posledním MDS jsi svým kostýmem doslova oslnil. Přihlásil ses k roli Leontýnky dobrovolně, nebo jsi k ní byl dotlačen?

Nebyl to můj nápad, sám bych se k tomu asi nepřihlásil, každopádně pro show a třídu, která z toho nápadu byla nadšená, jsem to přijmul a docela si to užil. Musel jsem vyjít z komfortu, ale myslím, že to za to stálo a bylo pro mnoho další inspirací vyjít ze své komfortní zóny.

Čemu by ses chtěl po gymplu věnovat?

Chtěl bych dělat manažera, mám to v plánu už od 16 let, kdy jsem dělal na pobytovém táboře programového vedoucího a mou pracovní náplní bylo korigovat průběh tábora a vést vedoucí a praktikanty.

Jaký je tvůj oblíbený interpret, co rád posloucháš?

To vás moc nepotěším, páč poslouchám z každého žánru něco, nemám jednu píseň ani jednoho interpreta

Jaké je tvoje životní motto?

Lepší přítel než nepřítel.

Které jídlo je tvým nejoblíbenějším?

Mám rád italskou kuchyni, včetně vína.

Preferuješ filmy pro pamětníky nebo spíše ty novodobé?

Líbí se mi některé filmy pro pamětníky, nejsou špatný, ale spíš ty novodobý, ale jen málo je jich fakt dobrých.

Na jaké místo by ses chtěl někdy vydat/vycestovat?

Ještě před pár lety bych řekl Francii, ale Francie se změnila, a to ne k lepšímu, takže bych zvolil Litvu. V Litvě jsem už byl, je to krásná a poklidná země, tam bych chtěl vycestovat a dožít, až budu v pokročilém věku.

Jak by ses popsal jedním slovem?

Cílevědomý.

Emma Veselá

Změny ve školní jídelně

Naše školní jídelna existuje již 30 let a denně připraví přes 400 obědů, ale víme vlastně, jak funguje? Jak vypadá práce kuchařky, jaké regulace se musí dodržovat a kam vlastně putují všechny naše zbytky? Nejen na tyto, ale i další otázky mi odpověděla paní Lenka Slaninová, vedoucí školní jídelny, které tímto moc děkuji za vynaložený čas.

Jaká je náplň práce kuchařky?

Den kuchařky začíná příjmem zboží, zpracováním a úpravou surovin. Poté se připravuje jídlo, hotové pokrmy se kontrolují z hlediska chuti, kvality a zdravotní nezávadnosti. Následuje nachystání výdejních boxů, nápojů a ovoce. Samozřejmě v čase, kdy jsou pokrmy hotové, a ještě není čas výdeje, je pravidelně kontrolována jejich teplota. V 11:15 začíná oddělený výdej do jídlonosičů pro nemocné strávníky, v 11:25 pak výdej obědů v jídelně, který trvá do 13:45. Po jeho ukončení se zajišťuje čistota nástrojů, kuchyňských strojů, nádobí a místnost. Odborně řečeno, provádí se hygienicko-sanitační činnosti v kuchyňském provozu. Teprve po ukončení sanitace může kuchařka odejít domů.

A jak se od tohoto liší pozice vedoucí školní jídelny?

Jakožto vedoucí jídelny jsem zodpovědná za její celkový provoz a organizaci. Sestavuji jídelní lístky, objednávám potraviny od smluvních partnerů, kontroluji, jestli splňují dané požadavky a záruční lhůtu – potom je teprve můžu uskladnit. S tím souvisí vedení skladové evidence a záznamy o denní spotřebě. Potraviny vydávám a zpracovávám jejich výdejky (dokumenty potvrzující vydání potravin ze skladu). Mimo to do mé práce patří i zajištění účetní agendy (veškeré objednávky, faktury a vyúčtování) a příprava ekonomických podkladů pro účetní.

Hlídám dodržování finančního normativu pro uvaření oběda pro jednotlivé kategorie, školím pracovníky, vydávám čipy a samozřejmě kontroluji správné výrobní a hygienické praxe.

Ví se, že školní jídelny mají přísně stanovené tabulky, podle kterých se kuchařky musí řídit. Jak to teda vlastně funguje, máte například dané potraviny, které musíte použít, a musíte jich použít určené množství?

Ano, musí se dodržovat stanovený spotřební koš. Ten stanovuje, jaké výživové požadavky mají splňovat jídla

podávaná ve školní jídelně. Legislativně jsou stanoveny určité skupiny potravin (brambory, maso, ovoce, zelenina atd.) a jejich doporučená spotřeba na žáka a den. Výpočtem spotřebního koše pak jídelna dokumentuje, jak tyto normy dodržuje. Při tvorbě jídelníčku na to musíme myslet a na konci měsíce nám to musí vycházet podle stanovených norem.

Velkým tématem posledních let jsou bezmasá jídla. Myslíte, že je možné mít každý den aspoň jeden bezmasý oběd? Je to výhodné?

Od září 2026 bude denně na výběr jedno bezmasé jídlo. Už teď se snažíme na to stravníky připravit a máme je třikrát týdně. Výhodné to není, zájem o bezmasá jídla je malý, tudíž je velká většina na druhém masovém jídle, tvoří se fronty a je to náročné i na přípravu.

Je u nás velkým problémem množství zbytků? Kam pak všechno vrácené jídlo mizí?

Zbytků moc nemáme. Bio odpad si odváží k tomu určená firma.

Na závěr taková perlička – proč má první okno číslo 2, i když je blíž?

Dříve bylo výdejní okno jen jedno, vařilo se jedno jídlo. Později se dostavělo druhé okno, tím pádem dostalo č. 2.

Kája

PERLIČKY

učitelka dělá absenci

Učitelka: Kdo chybí?

Student 1: jméno a jméno

Student 2: oni se totiž bojí němčiny!

Učitelka: Tak to můžou chybět skoro každý den. Vždyť ji máte 3x týdně! Já říkám... každá učitelka němčiny prochází Hitlerkurzem.

Havlátová: Základem je udržet myšlenku... a moč.

Kurdiovská: ...díky Bohu, že je psychický násilí...

Student dělá experiment a smíchává vodu s Isopropanolem

Venerová: No, děcka, jak se zbavíme takovýchto chemikálií?

Student: Vypijeme je.

Probírají se organizace, jako příklad bylo uvedeno Gymnázium Tišnov

Učitelka: Víme, jak vypadá student, měl by být vzdělaný... sice mu asi není psychicky dobře, ale...

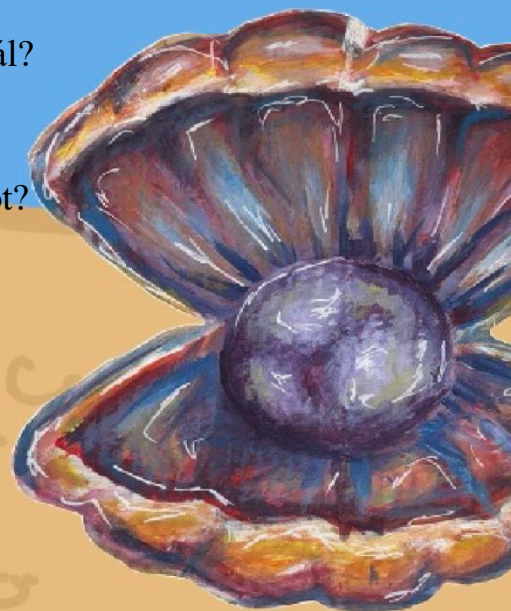
Urbánek: ...proč se tedy Friedrichu Falckému říká zimní král?

Student: Protože je to cool!

Urbánek: Protože je to cool? A když bude letní, tak bude hot?

Urbánek: Tak se uklidníme, sigma jsem tady já!

Hradilová: Já toho mám dost, toho českého školství.

probírá se reported speech Hradilová: Why did you kill him?

Student: Koho? To je důležitý vědět.

Hradilová: Asi toho, co ti udělal ten účes.

hodina ZSV

Vašíčková: Máte někdy pocit nadřazenosti nad ostatními?

Student: Já ho ani mít nemůžu, všichni jsou totiž většinou vyšší než já.

Horká: Teď dokážeme, že je výsledek pravdivý.

Student: Paní učitelko, já vám fakt strašně věřím, tak na ten důkaz kašlem, ne?

Horká: Dobřej pokus, víra tady nestačí.

debata proč si ptáci sedají na vejce a nemají je pod křídly

Učitelka: No, co mají ptáci na zadku, a ne na křídlech?

Student: Já nevím, díru?

studenti upravují fotografii stáda krav ve Wordu

Hošková: Ne každá kráva bude vždy dělat to, co chcete.

výklad ohledně výběru seminářů

Kubát: Jsou ještě nějaké otázky?

student se zeptá na nepodstatnou otázku, aby co nejvíce zkrátil hodinu biologie

Kubát: Vaše otázka již byla zodpovězena.

Student: Omlouvám se, zřejmě jsem byl duchem nepřítomen.

Kubát: Tak se zastřelte a pak se zase oživte.

Redakce:

Karolína Janáčková

Tereza Bartoňková

Stella Mackerle

Emma Veselá

Grafika:

Emma Veselá

Jan Chalupník

Ilustrace:

Emma Veselá

Stella Mackerle

Poděkování:

Mgr. Petr Matula, Ph.D.

TiGy 31. 05. 2026

TiGy

